

### [Stensballe.]

de lavt forrentede Obligationer og saaledes skabe Betingelser for Ombytning af højere forrentede Obligationer med lavere forrentede; og jeg tør sige, at de fornødne Midler dertil vilde Regeringen i rimeligt Omfang have kunnet faa bevilget uden Vanskelighed efter de Forhandlinger at dømme, som førtes i Landstingsudvalget. Men Regeringen havde efter min Opfattelse tillige faaet en Pligt til hurtigst muligt at skabe Vilkaar for Ombytning fra højere forrentede til lavere forrentede Obligationer; al den Stund der i Betænkningen fra Landstingsudvalget, som den højtærede Handelsminister gik ind for, ogsaa paa de andre Ministres Vegne, som havde med dette at gøre, stod, at Udvalget ønskede

„at pege paa Stykke 6, ved hvis Udnyttelse det bør tilstræbes at hæve og fæstne Obligationskurserne mest muligt og snarest muligt“.

Det, mit Parti bebrejder Regeringen, er, at den intet foretog. I hvert Fald gik der meget lang Tid hen, inden der blev foretaget noget, og i den Tid blev der endogsaa fremsat Udtalelser, maaske tillige foretaget Handlinger, som bevirkede, at Ombytningen af højere forrentede Obligationer med lavere forrentede udskødes og i Virkeligheden først kan ventes at komme rigtig i Gang, naar nu dette Lovforslag bliver vedtaget.

Regeringen udnyttede ikke den gunstige Stemning, der forelaa i April og Maj Maanedene, umiddelbart efter Vedtagelsen af Krisefondloven, med Hensyn til Ombytning af Obligationer. Da var Betingelserne for at komme igennem gunstige. Først flere Uger efter Lovens Vedtagelse mandede Regeringen sig op til at faa Krisefondens Bestyrelse udnævnt, og selv efter at den var udnævnt, stilledes der ikke de fornødne Midler til Raadighed for det Formaal, der var drøftet saa meget i Landstingets Udvalg med den højtærede Handelsminister. For den Forsinkelse i de mange kostbare Maanedene, der her er sket, bærer Regeringen det fulde Ansvar. Jeg tror, at Obligationernes Ombytning vilde have kunnet finde Sted i stort Omfang, hvis Offentligheden havde faaet Forstaaelsen af, at det virkelig var Alvor med Regeringens Hensigter med Hensyn til Gennemførelsen af en Rentesækning. Men Offentligheden fik nærmest det modsatte Indtryk, ikke mindst gennem Udtalelser af Ministre og af høje Embedsmænd. Man saa da ogsaa, at fra Juli Maaned faldt Obligationskurserne igen, endogsaa ret katastrofalt, og først efter at dette Lovforslag nu

er kommet frem, efter at Nationalbanken havde erklæret sig villig til at optage Forhandlinger om Overenskomster med Pengeinstitutioner og andre, der ligger med de store Masser af Kasseobligationer, og fik dem gennemført, først da har vi set den Hævning af Obligationskurserne, navnlig Hævningen af de 4 pCt.s Obligationer, som er nødvendig, for at en Ombytning skal kunne finde Sted. Den Indsats, Nationalbanken her har gjort, mener jeg, vi skylder den Tak for.

Nu er der da igen gennem dette Lovforslag skabt Mulighed for en Ombytning, og derfor mener mit Parti, at dette Lovforslag snarest muligt maa fremmes, saa at man derigennem kan medvirke til en Udjævning af Skævhederne og til Fastholdelse af det sænkede Renteniveau. Dette Lovforslags Gennemførelse betegner saaledes et Skridt i den rigtige Retning. Men det kan ikke være det hele, der skal foretages, for at man kan komme til Bunds med Rentesækningen, thi hele den store Gældsmasse, som ligger i Hypotekpapirer eller de store offentlige Udlaan gennem Jordfonden, gennem Statsboligfonden, i Sorø Akademi og Overformynderiet, maa med, og jeg haaber, de kommer med uden alt for megen Tøven, hvilket er nødvendigt, hvis der virkelig skal kunne naas noget til Bunds gaaende i hele dette Spørgsmaal. Hvad det efter min Opfattelse drejer sig om, er hurtigst muligt at faa 4½ og 5 pCt.s Obligationerne ombyttet. Dette Lovforslag drejer sig kun om Kreditforeningsobligationer, der staar paa Førsteprioritet, men jeg er enig i de Udtalelser, som er fremsat i det andet høje Ting, om, at den Lettelse, der derigennem ydes, bliver ret stor. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister ikke nævnte noget Tal, og det er vel ogsaa vanskeligt at opgøre det, men at det drejer sig om et stort Beløb, er givet, ikke mindst fordi der er draget saa meget ind derunder, hvad den højtærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa. Det drejer sig ikke alene om Rentenedsættelse, men ogsaa om andre Forhold, og det vil bevirke, at man ikke kommer langt fra det Beløb for Landbruget alene, som har været nævnt — der er i Folketinget nævnt 35 Mill. Kr. af Hr. Krag og fra Indenrigsministerens Side vistnok et noget højere Tal, men der er maaske ogsaa regnet mere ind derunder end i det Tal, som Hr. Krag har anført. Men det er givet, at hvis alle de andre Omraader, jeg omtalte før, kan blive inddraget herunder, vil den samlede Virkning blive endnu langt større, og det maa absolut ske, hvis vi skal kunne naa til en Sækning af Rente-